

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XLVIII. TIT. XXIII. De Sententiam Passis Et Restitutis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Qv. II. *Quidnam sit pœna Criminalis, quid Civilis?*

Lauterbach ait, *Criminalem* esse, quæ corpus afficit; *Civilem*, quæ corpus non afficit. Rectius vero *illae* definiuntur, quæ ex causa criminali; *hae*, quæ ex causa civili oriuntur. Hinc, si quis ad restitutionem furti damnatur coram Præfecto urbi, criminaliter punitur, i. e. ex causa criminali, *L. 56. §. 1. de Furt.* Idque confirmatur *ex Ord. Crim. art. 104. no. 196.* ubi *peinliche* dicuntur etiam, *die nicht auf Haut und Haar gehen*, modo ex causa criminali oriuntur.

INSTO, vocem *peinlich* late & improprie ibi accipi.

RESP. Immo eam significationem rationi Juris convenire, jam demonstravi.

Qv. III. *Quandonam pœna ad haeredes transeat?*

Late hanc materiam tractavi supra ad *Tit. de Obligat. & act.* item ad *Tit. de Injuriis.*

Qv. IV. *An in pœnis obtineat proportio geometrica?*

NEGATUR; quia jam supra *L. 1. t. 1. qu. 2.* demonstravi, proportiones nullum in Jure usum habere. Sed & falsum est, in æstimatione pœnæ geometricam proportionem fervari, sed, si quæ est, erit arithmetica, scil. tantundem, *Vid. supr. qu. 1.*

LIB. XLVIII. TIT. XXIII.

DE SENTENTIAM PASSIS ET RESTITUTIS.

Qv. *Quisnam sententiam passos restituat, & quid ea restitutione veniat?*

RESP. Jus restituendi reos, sententiam passos, solis Principibus competere, idque inter regalia referri, vulgò notius est. Hæc restitutio dividitur in plenam, & minus plenam. *ILLA* est, quando additur vox restitutionis in genere, *L. 1. C. in fin. de Sent. pass.* (idem est, si criminis re restituantur bonis & dignitati), hæc enim omnia jura rei in pristinum statum restituit, *§. 1. Inst. Quib. mod. patr. pot. solv. L. 1. C. L. 13. pr.* (qua tollitur *L. 6. & 9. C. eod.*) & *§. 4. h. t.* Atque hæc jus patronatus restituit, *L. 1. §. 1. ff. h. & patriam potestatem, d. L. 13. pr. & §. 4. d. §. 1. Inst.* proinde quicquid filius post restitutionem acquirit, id patri acquiritur, *L. 9. C. eod.* **HÆC** est, quando sola pœna remittitur, sive quando processus tollitur & abo-

& aboletur: tunc enim indulgentia talis generalis solum reditum permittit, *L. 7. C. h. t.* & pœnam, non vero infamiam remittit: *Indulgentia enim quos liberat, notat, nec infamiam criminis tollit, sed pœnæ gratiam facit, L. 3. C. de Gen. abol.* & ultra id, quod in specie in abolitionis instrumento expressum est, nihil tribuit, *Laut. h. tit. p. 719.* Hinc remissa pœna, bona non videntur restituta, *L. 3. ff. h. t.* uti nec tum, cum restituta est fama, *L. 2. ff. eod.* nisi in specie & bona & fama exprimantur, *L. 3. ff. eod. L. 2. C. eod.* Plena autem illa restitutio tantum intelligitur de juribus, quæ ex dispositione Principis dependent. Atque hinc pœna reo remittitur, bona, honores, & dignitates ac fama restituantur, testamentum condit, recipit filios in potestatem &c.

Non autem fieri illa debet in præjudicium tertii, cui ex delicto rei jus aliquod, etiam ex Lege Civili, quantum est: hoc enim Princeps nec ex plenitudine potestatis auferre potest, uti plenius demonstravi *supr. L. XLII. t. 1. qu. 10.* Atque hanc sententiam communiter defendunt Doctores. Vid. *Struv. Ex. 49. th. 110. ibique Müll. Carpz. Pr. cr. p. 3. qu. 148. n. 21. Brunn. ad Wesf. tit. de Sem. pass. qu. 2. Zesf. eod. tit. n. 3.*

Ex his jam constat (1) occisi liberis, vel iis, quibus furto res ablata est, per abolitionem criminis non adimi facultatem jus suum persequendi, ac æstimationem vel rem ablatam recipiendi, *Damhoud. prax. crim. c. 147. n. 13. Carpz. prax. crim. p. 3. qu. 148. n. 20.* Sed & (2) deportatus & plene restitutus non recipit militiam, ante restitutionem in alium collatam, *L. 7. C. h. t.* (3) Si fructus bonorum interim, & durante v. g. deportatione, alius percepit, hi non restituantur, nec restitutis bonis, *Brunn. ad Wesf. tit. de Sem. pass. qu. 4.* uti nec ipsa bona a fisco interim alienata, *ibid. qu. 3.* In his omnibus enim jus tertio est quæsitum. Atque hinc (4) deportatus restitutus patriam potestatem quidem plene recipit, *§. 1. Inst. Quib. mod. patr. pot. solv.* atamen quicquid filius interim gessit, valet, quia a patrefamilias gestum videtur: neque enim hoc jus filio semel ex Lege quæsitum a Principe auferri potest. *Vid. L. 13. §. 1. C. h. t.*

An vero (5) is, qui criminis abolitionem impetravit, & famæ restitutus est, recipit pristina jura, ita, ut ad collegium admitti, ac si nunquam reus criminis fuisset, debeat? Alibi jam distinxi, an vera infamia adsit, & reus vel a Lege, vel per sententiam, notatus sit? an infamia demum ex sententia ferenda sequi debeat? Illo casu collegio

Cocc. J. C. P. II.

Uuuu

gio

gio jus excludendi reum ex statuto quæsitum est, quod Princeps revocare non potest, *arg. d. L. 13. §. 1.* Hoc vero casu, si reus negat delictum & processus intentatur, reus non est infamis ante sententiam, nec jus quæsitum est collegio. Si ergo Princeps abolendo crimen impedit sententiam, hoc ipso impedit quoque infamiam notam, proinde reus omnia jura retinebit, ac si nunquam crimen commisisset. Atque ita in contradictorio res decisa est in causa W. contra dicitur Schmiede-Gilde, sed & rescripto rem ita Augustissimus Rex decidit in causa P. contra C. SS, B. & M.

LIB. XLVIII. TIT. XXIV.

DE CADAVERIBUS PUNITORUM.

Qv. *An anatomia sit licita?*

AFFIRMATUR: idque propter utilitatem publicam, ut de causis morborum eo facilius constare possit.

OBJ. quod jus sepulturæ sit juris Naturalis. nec auferri possit.

RESP. Immo propter utilitatem publicam, v. g. in pœnam criminis, sepultura alicui auferri potest.

Equidem in Belgio & alibi pauperum cadavera secari solent, sed cum id eorum, cum in vivis essent, consensu fiat, utilitas publica accedat, factaque dissectione sepeliantur, nihil injuriæ hic occurrit.

LIB. XLIX. TIT. I.

DE APPELLATIONIBUS.

Qv. I. *An unius appellatio proffit omnibus consortibus?*

Laut. pag. 730 verb. ita, ut unius &c. **E**quidem regulariter appellatio unius aliis non prodest, tum ex regula generali, quod res inter alios acta, aliis nec noceat, nec proffit, *L. 2. C. Quib. res jud.* tum ex speciali textu in *L. 3. §. 3. h.* ubi appellatio tantum illis condemnatis prodest, quorum nomina in libello sunt comprehensa.

Exc. (1) Si consortes sint: tunc enim, uno appellante, intra decendum, reliqui omnes, etsi non appellarint, immo etsi alter tantum pro se appellaret, tamen adherere, & causam æque ac alter tractare possunt; quia in hujus beneficii terminis, prout eos auctor recte ponit,

